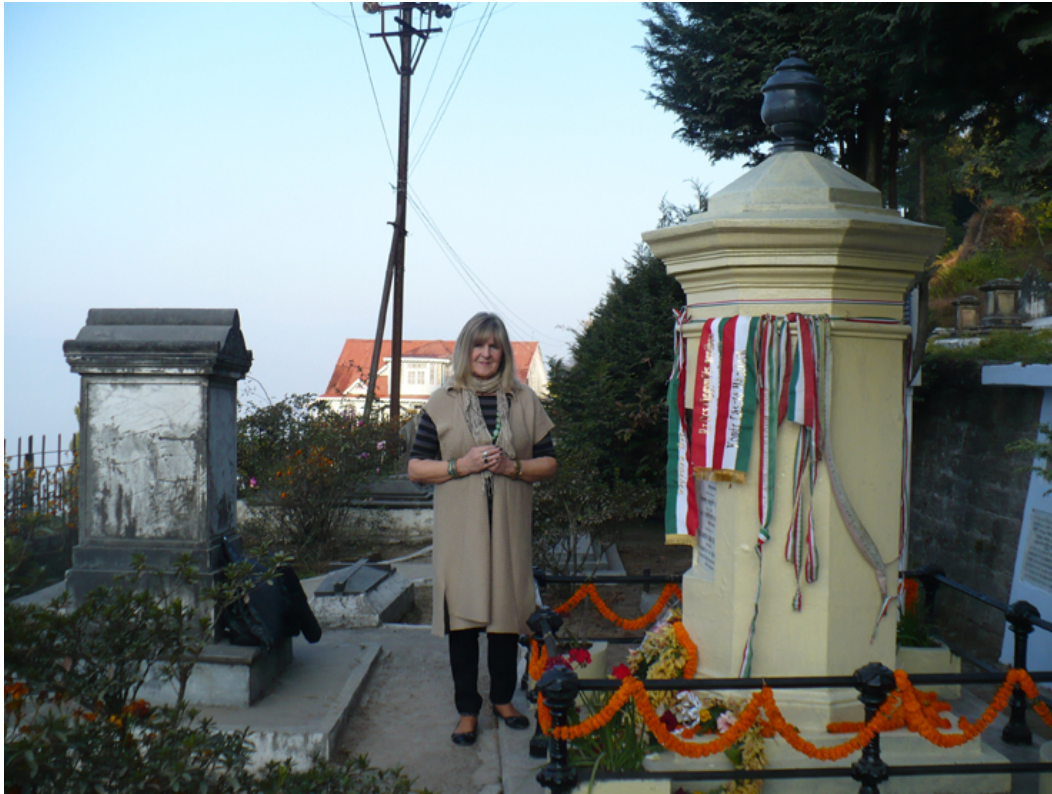

Küldetésem, fogadalmam teljesült, miszerint Kőrösi Csoma Sándor halálának az idei 170. évfordulóján, darjeelingei síremlékénél sikerült gyönyörűen visszaállítani az eredeti állapotot, a díszurna végre, 86 év után visszakerült a helyére. Kövér László Házelnök és parlamenti küldöttség jelenlétében szép megemlékezésekre került sor, az egész új darjeelingei vezetés barátian, szeretettel állt mellettünk, ismerte meg a székely-magyar hős tudós élettörténetét, életművét. Sok buddhista szerzetes és helybéli ember érdeklődése közepette. És nem is akármilyen díszurna! Csodálatos sötétszürke gránit, amely majd állja az idő megpróbáltatásait, és szembetűnően jelzi, hogy egy jelentős személy nyugszik ott, akinek emlékét gondosan őrzik a hálás utódok!!! Sötétszürkéje szép kontrasztja az oszlopnak és jól összecseng a többi sír megszürcült sírköveivel.

Nagyon mély érzés volt ott lennem és különösen, hogy megindítója, megtervezője és megszervezője lehettem ennek a felemelő, csodálatos eseménynek!

Nagy köszönettel tartozom a Külügyminisztériumnak, Miniszter Úrnak és közvetlen munkatársainak, amiért dossziém és a hivatalos engedélyek kérelmének beadásakor azonnal és teljes melléállással fogadták a tervet, sőt a kivitelezés folyamatát – amit magam akartam végezni – átvállalva és egy fontos állami delegáció látogatásával egybekötve, szívvel-lélekkel szervezték az eseményt! Államtitkár, nagykövet, külügyi szakdiplomata, konzulok, titkárok lelkes szervező munkája meghozta gyümölcsét. Az urna ott, helyben elkészült, a Bengáli Műemlékvédelmi Felügyelet közreműködésével a helyére került. Az emlékoszlopot, a támfalat, a korlátot újrafestették, így Kőrösi Csoma Sándor sírhelye halálának 170. évfordulóján ismét teljes pompájában várja a környékből és messzi földről elzarándoklókat.

Eredeti műszaki rajz, foto és képdokumentáció felkutatása során 1926-ból találtam még képet, amin még fenn az urna, de már teljesen töredezett állapotban, majd 1929-ben Baktay Ervin fotóin már csak a csonk látható, ami a legközelebbi múltig így volt.

Történt még egy Csomakőrösről érkezett csodálatos kopjafa-állítás is, Darjeeling főteréről induló sétány legelején, nagy ünnepség keretén belül. Ott is tábla hirdeti immár, ki is volt Kőrösi Csoma nekik, nekünk.

Fontos történet volt továbbá, hogy a város vezetése a nagy fogadáson kinyilatkoztatta, hogy a sírhely felé vezető utat Csomáról fogják elnevezni! A csodálatos darjeelingi események után a delhi nagykövetség munkatársával Kalkuttába mentünk, Csoma kis szobájába, ott is leróni a kegyeletet az évfordulón.

Átadtam ajándékaimat, két ősi magyar motívumot ábrázoló textilképet, és székely fotóművész barátomtól, a kézdivásárhelyi Nagy Lajostól megkért 10 db képet a csomakőrösi helyszínekről, a templomról, ahol megkeresztelték, a különböző Csomához kötődő emlékhelyekről, székely kapukról és erdélyi dombokról, ahol Csoma gyermekként sokat járt... Az Asiatic Society igazgatója és munkatársai a kolkatai tiszteletbeli konzul úr és a delhi Nagykövetség munkatársa jelenlétében elhelyeztük a képeket, melyeknek nagyon örültek. Szépen feldíszítik a kis „szobát”, betekintést adnak, honnan is jött Kőrösi Csoma Sándor.

Megrengető, mély érzés volt ott állni, ahol 10 évet élt és dolgozott, mielőtt végső útjára, a magyarság ősi bölcsőjének felkutatására elindult 1842-ben.

Nagyon köszönöm a sorsnak, az ügy segítőinek, minden közreműködőnek, Csoma nevében, a Csoma-tisztelők nevében, ezekre a zarándokhelyekre elzarándokoló székely és magyar honfitársak nevében a melléállást, a támogatást, hogy Csoma halálának 170. évfordulóján, majd egy évszázad után visszakerülhetett a díszurna, és Kőrösi Csoma Sándor sírhelye és kalkuttai emlékszobája továbbra is méltón fogadja a kegyeletüket leróni vágyó zarándokokat.

Kubinyi Anna
textilművész

Budapest, 2012. december 10.

www.kcst.hu

www.annakubinyi.blogspot.com

